

A TANÁCS VÉLEMÉNYE**(2009. július 7.)****Ausztria 2008–2013-as időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programjáról****(2009/C 166/02)**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, és különösen annak 5. cikke ⁽³⁾ bekezdésére,

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

- (1) A Tanács 2009. július 7-én megvizsgálta Ausztria 2008–2013-as időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programját.
- (2) A pénzügyi világválság közvetlen hatása Ausztriára viszonylag mérsékelt, bár a pénzügyi ágazat jelentős nyereségcsökkenést szenvedett el, különösen a bankok 2008-as külföldi, közép- és kelet-európai tevékenysége terén. Kicsi és erősen exportorientált gazdaságként Ausztriát elsősorban a nemzetközi kereskedelemben mutatkozó – és 2009-ben a külföldi kereslet csökkenéséhez vezető – visszaesésen keresztül érinti a globális recesszió. Előreláthatólag a feldolgozóipar lesz a leginkább érintett, mivel a termékexport várhatóan meredeken csökken majd, ami magával húzza az állóeszközökbe történő magánberuházásokat is. A Bizottság szolgálatainak 2009. tavaszi előrejelzése szerint a reál-GDP 2009-ben 4 %-kal csökken, amelyet 2010-ben stagnálás követ majd. A munkanélküliség emelkedését eddig a túlmunka csökkentése és a rövidített munkaidők igénybevétele korlátok között tartotta, de ahogy a gazdaság recesszióba süllyed, a munkanélküliségi ráta is meredeken emelkedni fog, a 2008-as 3,8 %-ról 2010-ben 7 %-ra. Ennek eredményeképpen Ausztria államháztartását jelentősen megterheli majd az államháztartási bevételek nagymértékű csökkenése és a felmerülő többletkiadások, amelyeket az automatikus stabilizátorok működése (2009-ben hozzávetőlegesen a GDP 2,25 %-a), valamint a gazdasági tevékenység és a háztartások bevételeinek szinten tartása és a pénzügyi piacok stabilizálása érdekében hozott diszkrecionális intézkedések (2009-ben hozzávetőlegesen a GDP 1,25 %-a) okoznak.
- (3) A 2009. áprilisi stabilitási program alapjául szolgáló makrogazdasági forgatókönyv azzal számol, hogy a reál-GDP növekedése a 2008-as 1,8 %-ról 2009-ben - 2,2 %-ra esik vissza, majd a programidőszak 2013-as végéig átlagosan 1,6 %-ra erősödik. A jelenleg rendelkezésre álló információk alapján úgy tűnik ⁽²⁾, ez a forgatókönyv kifejezetten kedvező növekedési feltételezésekre épül. Így elsősorban a program 2009-re szóló, exportra és bruttó állóeszköz-felhalmozásra vonatkozó feltételezései határozottan optimistának tekinthetők. 2010-től az előrejelzések szerint gyors fellendülés várható, amelynek eredményeként a reál-GDP már 2011-ben növekedésnek indulhat. A program inflációs előrejelzései, amelyek értelmében 2009-ben 0,6 %-os, 2010-ben 1,1 %-os infláció várható, valószínűk tűnnek.

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/about/activities/sgp/main_en.htm

⁽²⁾ Az értékelés elsősorban a Bizottság szolgálatainak 2009. januári előrejelzését veszi figyelembe, és amellet az azóta rendelkezésre bocsátott egyéb információkat is.

- (4) 2008-ban az államháztartási hiány a GDP 0,4 %-át tette ki, azaz valamivel alacsonyabb volt, mint a stabilitási program előző változatában foglalt 0,6 %-os cél. A bevételek vártnál magasabb szintje főként a 2007-ről áthúzódó hatás következménye volt. E többletbevétel több, mint ellensúlyozta a háztartások vásárlóerejének a magasabb infláció következtében bekövetkező csökkenésének megállítását célzó új szakpolitikai intézkedések – így például az alacsony keresettel rendelkezők tekintetében bevezetett alacsonyabb társadalombiztosítási járulékok, valamint a magasabb szociális juttatások, ideértve a nyugellátásra fordított magasabb kiadásokat és energiaköltség-támogatásokat is – költségeit. Ennek következtében a GDP-arányos kiadások körülbelül 0,5 százalékponttal meghaladták a várakozásokat. Összességében véve a 2008-as költségvetési egyenleget csak mérsékelten érintették a gazdasági környezetben bekövetkező drámai változások – mind a bevételkiesések, mind a kormányzat stabilizációs intézkedései lényegében 2009-től fejtik majd ki hatásukat.
- (5) Az aktualizált stabilitási program 2009-re a GDP 3,5 %-át kitevő államháztartási hiányt tűz ki célul, a Bizottság szolgálatainak 2009. tavaszi előrejelzésében szereplő, a GDP 4,2 %-át kitevő várható hiánnyal szemben. A kormány jelentős diszkrecionális költségvetési ellensúlyozó intézkedéseket tett, a GDP 1,4–1,7 %-ának megfelelő nagyságrendben ⁽¹⁾. Ezen intézkedések némelyikét már 2008-ban meghozták, a növekvő inflációra tekintettel a háztartások vásárlóerejének védelme érdekében, azonban nagy részük 2009-ben és 2010-ben is hatályban marad (a GDP 0,4 %-a). A diszkrecionális intézkedések mellett az automatikus stabilizátorok is működni fognak, 2009-ben és 2010-ben a GDP 1,75 %-ának, illetőleg 0,25 %-ának ⁽²⁾ megfelelő bővülést jelentő hatással. Ezenkívül az állami tulajdonban lévő vállalkozások által megvalósított, költségvetésen kívüli építési beruházási projektek előrehozása a GDP további 0,25 %-át teheti ki. A strukturális egyenleg csökkenéséből ítélve a költségvetési irányvonal expanzív.
- (6) Ausztria középtávú költségvetési célkitűzése kiegyensúlyozott költségvetés elérésére irányul, amely egy átfogóbb, három pilléren nyugvó – állami beruházási programokat és a közigazgatás strukturális reformját is magában foglaló – költségvetési stratégia részét képezi. A program aktualizált változata szerint az államháztartási hiány 2010-ben tovább bővül a GDP 4,7 %-ára, és 2012-ig ezen a szinten marad. 2013-ban a hiány várhatóan kismértékben csökken, a GDP 3,9 %-ára. A középtávú célkitűzés így a programidőszak alatt nem valósul meg. A válságra válaszul elfogadott költségvetési ösztönzők következtében a GDP-arányos kiadások 2008 és 2010 között 2,6 százalékponttal nőnek. Ugyanakkor a GDP-arányos bevételek előreláthatólag 1,7 százalékponttal csökkennek a diszkrecionális adócsökkentések és az adóalap ciklikus erodálódása következtében. A strukturális egyenleg (vagyis a Bizottság szolgálatai által a közösen megállapított módszertan használatával a program adatai alapján újraszámított, ciklikusan kiigazított, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésektől mentes egyenleg) 2009-ben várhatóan a GDP 3 %-ára, 2010 és 2012 között pedig körülbelül 4 %-ára bővül. A gazdaságélénkítési programban szereplő intézkedések jelentős része tartós lesz, így a válságra válaszul elfogadott politikák visszafordíthatósága nem biztosított. A bruttó államadósság aránya, amely 2008-ban a GDP 62,5 % áról indult, 2013-ig várhatóan 16 százalékponttal emelkedik. Az államháztartási hiány növekedése és a GDP-növekedés visszaesése mellett a pénzügyi ágazat stabilizálására irányuló intézkedéseket tükröző jelentős adósságállomány-alkalmazkodás is hozzájárul az adósságráta növekedéséhez.
- (7) A költségvetési eredményekhez jelentős alsóági kockázatok kapcsolódnak. Először is, az alapul szolgáló makrogazdasági forgatókönyv határozottan kedvező növekedési feltételezéseit jelentős bizonytalanság övezi a pénzügyi válság időtartama, kiterjedése és makrogazdasági hatása tekintetében. Ezért a bevételekre vonatkozó előrejelzések optimistának tűnnek. Emellett a pénzügyi ágazatba és a pénzügyi piacba irányuló állami intervenció szintén a programban előirányoztnál magasabb hiány és/vagy adósság szint kockázatát hordozza.
- (8) A népesség idősödésének hosszú távú költségvetési hatása Ausztriában kisebb az uniós átlagnál, a GDP-hez viszonyított nyugdíjkiadások az előrejelzések szerint hosszú távon csak kismértékben emelkednek. A program előrejelzései szerint az előző programváltozat kiindulási helyzeténél gyengébb 2008-as költségvetési egyenleg súlyosbítja a népesség idősödésének a fenntarthatósági résre gyakorolt költségvetési hatását. Ha a Bizottság szolgálatainak 2009. tavaszi előrejelzésében szereplő 2009-es költségvetési egyenleget vennénk kiindulópontként, a fenntarthatósági rés lényegesen tágulna. Emellett a bruttó adósság jelenlegi szintje meghaladja a Szerződésben foglalt referenciaértéket. Az államháztartás hosszú távú fenntarthatósága tovább romlana, ha a pénzügyi ágazat stabilizálására irányuló

⁽¹⁾ Emellett támogatást kínálnak a korlátozott hitelfelvételi lehetőségekkel rendelkező vállalkozásoknak is, főként kezességvállalások formájában, amelyek csak igénybevételük esetén járnak költségvetési hatással.

⁽²⁾ A Bizottság szolgálatai által a stabilitási programban szolgáltatott adatok alapján újraszámítva. A Bizottság szolgálatainak 2009. tavaszi előrejelzésében adott becsléséhez képest mutatkozó eltérés az eltérő makrogazdasági forgatókönyvek tulajdonítható (lásd a (2) és (3) bekezdést).

programokból eredő fent említett kockázatok megvalósulnának, annyiban amennyiben az állami támogatás költségei nem térülnek meg a jövőben. A magas elsődleges többletek elérése és a tényleges nyugdíjkorhatár emelésére irányuló intézkedések középtávon hozzájárulhatnak az államháztartás fenntarthatóságával kapcsolatos, jelenleg közepes szintű kockázatok csökkentéséhez.

- (9) Az államháztartás és a költségvetési szabályok általánosan megbízható minősége ellenére Ausztria intézményi költségvetési keretének további javítására van szükség. Ausztria szövetségi költségvetési viszonyai – amelyeket a 2008–2013-as költségvetési kiegyenlítési törvény és a 2008-as nemzeti stabilitási paktum szabályoz – viszonylag összetettek és kevésbé átláthatóak a kormányzat három szintje között a feladatkörök terén mutatkozó átfedések, a közös igazgatás és közös finanszírozás következtében. A közkiadások számos területén ebből eredően meglévő hatékonyságnövelési lehetőséget ki kell használni, különösen az egészségügyi ellátás és az oktatás területén. Ebben az összefüggésben a 2009-es aktualizált program említi a költségvetési kiegyenlítési törvény, valamint az egészségügyi ellátórendszer és az idősgondozási rendszer további reformjával foglalkozó munkacsoportok létrehozását. Konkrét javaslatok azonban 2011 előtt nem várhatók. Ausztria szövetségi szinten a költségvetés jogi szabályozásának messzemenő reformjába kezdett, amikor 2009. január 1-jén négy egymást követő évre rögzített felső határokat tartalmazó új többéves költségvetési keret lépett hatályba (szövetségi költségvetési kerettörvény – *Bundesfinanzrahmengesetz*). A keret várhatóan segít megakadályozni a prociklikus kiadásokat és növeli az automatikus stabilizátorok hatékonyságát. 2013-tól kezdődően eredményalapú költségvetés-tervezés („teljesítmény-költségvetés”) bevezetését és az államháztartás elszámolási rendszerének modernizálását tervezik.
- (10) A pénzügyi piacok stabilizálása érdekében az osztrák hatóságok számos intézkedést fogadtak el, így többek között a magánszemélyek bankbetéteinek garantálását (ez 2009 végéig korlátlan összegig volt érvényes, ezt követően 100 000 EUR; a kis- és középvállalkozások betétei esetében a felső korlát 50 000 EUR). Takaré- és kölcsönszövetkezeteken keresztül, amelyek célja a jelzáloghitelekkel történő lakásfinanszírozás biztosítása, tovább ösztönözték a háztartásokat a megtakarításra (*Bausparförderung*). Az osztrák kormány 75 milliárd EUR (a GDP 27 %-a) összegig biztosítékokat nyújtott az újonnan alapított osztrák elszámolóbank (*Oesterreichische Clearingbank AG, OeCAG*) által nyújtott bankközi hitelek és kibocsátott kötvények, valamint a kereskedelmi bankok által kibocsátott kereskedelmi értékpapírok után. Végül a kormány 15 milliárd euróig terjedő összeget (a GDP 5,5 %-a) különített el a pénzügyi intézményeknek nyújtandó tőkeinjekciók céljára, amelyből május közepéig 6,4 milliárd eurót hagytak jóvá, de eddig csak 4,7 milliárd eurót hívtak le.
- (11) A majdnem egyensúlyközeli 2008-as költségvetési egyenlegre és a külső egyensúlyhiány hiányára tekintettel az osztrák kormány által 2009-re és 2010-re elfogadott költségvetési ösztönzés a gazdaság visszaesésére adott megfelelő válasznak tekinthető. Az Európai Tanács által decemberben elfogadott európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban az osztrák gazdaságélénkítési csomagokat megfelelő időben vezették be, mivel az intézkedések nagy része 2009 első negyedévében hatályba lépett. Az elfogadott munkaerő-piaci intézkedések célja az elbocsátások korlátok között tartása és a szakképzés javítása. A korlátozott hitelfelvételi lehetőségekkel rendelkező vállalkozásoknak nyújtott támogatás főként költségvetésen kívüli formát ölt, kezességvállalások és támogatott kölcsönök formájában. Az ösztönzés nagy részét lakossági jövedelemtámogatások révén biztosítják, így a többletkiadások (a GDP 0,5 %-a körül) között az adókedvezmények (a GDP 1–1,5 %-a) a meghatározóak. A költségvetési intézkedések nettó költségvetési hatása 2009-ben és 2010-ben várhatóan a GDP 1,4 %-a, illetőleg 1,7 %-a lesz. Mivel a fellendülést szolgáló intézkedések nagy része (85 %) tartós lesz, a költségvetési ösztönzők visszafordíthatósága aggodalomra ad okot. Bár a közvetlen adók és a társadalombiztosítási járulékok csökkentése (különösen az alacsony jövedelmű csoportok számára) összhangban áll a kormány azon hosszú távú célkitűzésével, amely a munkaerő magas adóterheinek csökkentésére és a munkába állás erőteljesebb ösztönzésére irányul, az államháztartási hiányt kezelni kell, mivel az aktualizált stabilitási program 2013 előtt nem jelez jelentős konszolidációt. Ezen ösztönző intézkedések közül néhány a növekedést és foglalkoztatást célzó lisszaboni stratégia keretében 2009. január 28-án a Bizottság által javasolt és az Európai Tanács tavaszi ülése által március 19-én jóváhagyott középtávú reformtervhez és az országspecifikus ajánlásokhoz kapcsolódik. Az intézkedések célja a növekedési potenciál (infrastruktúra és K+F beruházás) erősítése és a hosszú távú kihívások – többek között az éghajlatváltozás – kezelése az energiahatékonyságra és a csökkentett szén-dioxid-kibocsátásra való összpontosítással.
- (12) A 2009-ben és 2010-ben jellemző költségvetési expanzió után a program későbbi éveiben a költségvetési irányvonal nagyjából semlegesnek tekinthető, mivel a strukturális egyenleg 2011–2012-ben a tervek szerint csak kismértékben változik, 2013-ban pedig a GDP 0,5 %-ával javul. A hiány 2009 és 2013 között várhatóan jelentős mértékben meghaladja a GDP 3 %-át kitevő referenciaértéket, és a konszolidáció csak a programidőszak végén folytatódik. A program kijelenti, hogy „az osztrák kormány minden intézkedést megtesz, ami ahhoz szükséges, hogy 2012-re korrekciót érjen el” a GDP 3 %-át

kitevő referenciaértéket tartósan meghaladó hiány elkerülése érdekében. Nincsenek azonban világosan meghatározott, a hiány 2013 előtti csökkentését biztosító intézkedések. Hasonlóképpen, az adósságráta várhatóan a teljes programidőszak alatt meghaladja majd a Szerződésben meghatározott referenciaértéket, 2009-ben és 2010-ben az expanszív irányvonalat és az elfogadott stabilizációs intézkedések költségvetési hatásait tükröző emelkedő tendenciával.

- (13) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magatartási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program majdnem minden előírt adatot tartalmaz, a nem kötelező adatok tekintetében azonban részben hiányos ⁽¹⁾.

Általános következtetésként megállapítható, hogy Ausztria 2009-ben és 2010-ben expanszív költségvetési politikát folytat majd; az elmúlt évek erőteljes gazdasági növekedésének és annak köszönhetően, hogy nincs külső egyensúlyhiány, az államháztartási hiány 2008-ban a GDP 0,5 %-ára csökkent, ami elegendő mozgásteret biztosított az osztrák kormány számára ahhoz, hogy a válságra válaszul jelentős költségvetési ösztönző csomagot vezessen be. A válasz időszerű, és a pénzügyi ágazatban mutatkozó nehézségekkel, valamint a gazdasági visszaesés mértékével és ütemével arányos volt. Ennek ellenére a hozott intézkedések csak részben állnak összhangban az európai gazdaságélénkítési terv általános elveivel, mivel nagy részük tartós jellegű. Ezért hiteles és hatékony stratégiára van szükség annak érdekében, hogy a költségvetési konszolidációt a válság enyhülésével folytatni lehessen. A stabilitási program szerint azonban (változatlan politika mellett) 2013 előtt nem várható a nettó állami hitelfelvétel csökkenése, bár az előrejelzések szerint a GDP növekedése már 2010-től megkezdődik. Ezenkívül, tekintettel a GDP-re vonatkozó kifejezetten kedvező feltételezésekre, a hatóságok költségvetési előrejelzéseikhez jelentős alsóági kockázatok kapcsolódnak. A vállalkozások és kereskedelmi bankok támogatására irányuló programok közvetlen költségvetési hatásai a jelenlegi becslések szerint korlátozottak lesznek, mivel e programok jelentős része a költségvetésen kívül esik és kezességvállalás formáját ölti. Ha azonban a befagyott belföldi és külföldi hitelek száma nő, az államháztartás tovább fog romlani, mivel további kormányzati tőkeinjekciókra lesz szükség.

A fenti értékelés alapján Ausztriát felkérjük arra, hogy:

- i. hajtsa végre az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban és a Stabilitási és Növekedési Paktum keretén belül a 2009-re és 2010-re tervezett költségvetési politikát, beleértve az ösztönző intézkedéseket is, és a középtávú költségvetési célkitűzések eléréséhez szükséges jelentős költségvetési konszolidáció támogatása érdekében fordítsa vissza a költségvetési ösztönzőket, legkésőbb 2011-től kezdődően;
- ii. támassza alá azon intézkedéseket, amelyeket szükségesnek ítél ahhoz, hogy a GDP 3 %-át kitevő referenciaérték alatti államháztartási hiányt érjen el;
- iii. a költségvetési fegyelemnek a kormányzat minden szintjén történő erősítése érdekében az átláthatóság és az elszámoltathatóság növelése révén javítsa tovább a költségvetési keretet, nevezetesen a kormányzat különböző szintjein a jogalkotási, igazgatási és finanszírozási feladatkörök összehangolásával.

A kulcsfontosságú makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása

		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Reál-GDP (%-os változás)	SP 2009. április	3,1	1,8	- 2,2	0,5	1,5	2,0	2,3
	BIZ 2009. tavasz	3,1	1,8	- 4,0	- 0,1	n.a.	n.a.	n.a.
	SP 2007. november	3,4	2,4	2,5	2,5	n.a.	n.a.	n.a.
HICP infláció (%)	SP 2009. április	2,2	3,2	0,6	1,1	1,3	1,5	1,9
	BIZ 2009. tavasz	2,2	3,2	0,5	1,1	n.a.	n.a.	n.a.
	SP 2007. november	1,9	2,0	2,0	2,0	n.a.	n.a.	n.a.

⁽¹⁾ Így a program nem tartalmazza a külső feltételezések szintjét 2007-re. A nem kötelező adatok közül a külfölddel szembeni nettó hitelnyújtás részletes kategóriái, az adósságállomány-alkalmazkodás részletes kategóriái és a hosszú távú fenntarthatóság egyes részletes tételei hiányoznak.

		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Kibocsátási rés ⁽¹⁾ (a potenciális GDP %-ában)	SP 2009. április	2,5	2,6	- 0,9	- 1,7	- 1,6	- 1,2	- 0,5
	BIZ 2009. tavasz ⁽²⁾	2,7	2,9	- 2,2	- 3,3	n.a.	n.a.	n.a.
	SP 2007. november	0,4	0,4	0,5	0,5	n.a.	n.a.	n.a.
A külfölddel szembeni nettó hitelnyújtás/hitelfelvétel (a GDP %-ában)	SP 2009. április	3,2	2,9	1,6	0,6	1,0	1,3	1,4
	BIZ 2009. tavasz	3,3	3,3	2,7	2,4	n.a.	n.a.	n.a.
	SP 2007. november	3,5	3,7	3,7	3,7	n.a.	n.a.	n.a.
Államháztartási bevétel (a GDP %-ában)	SP 2009. április	48,0	48,2	47,5	46,5	46,4	46,1	46,1
	BIZ 2009. tavasz	48,0	48,2	47,4	46,7	n.a.	n.a.	n.a.
	SP 2007. november	47,4	47,5	47,3	47,4	n.a.	n.a.	n.a.
Államháztartási kiadás (a GDP %-ában)	SP 2009. április	48,7	48,7	51,1	51,3	51,1	50,9	50,1
	BIZ 2009. tavasz	48,5	48,6	51,6	52,1	n.a.	n.a.	n.a.
	SP 2007. november	48,3	48,1	47,7	47,2	n.a.	n.a.	n.a.
Államháztartási egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2009. április	- 0,5	- 0,4	- 3,5	- 4,7	- 4,7	- 4,7	- 3,9
	BIZ 2009. tavasz	- 0,5	- 0,4	- 4,2	- 5,3	n.a.	n.a.	n.a.
	SP 2007. november	- 0,7	- 0,6	- 0,2	0,4	n.a.	n.a.	n.a.
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2009. április	2,3	2,2	- 0,6	- 1,7	- 1,4	- 1,3	- 0,4
	BIZ 2009. tavasz	2,2	2,1	- 1,1	- 2,1	n.a.	n.a.	n.a.
	SP 2007. november	2,0	2,1	2,3	2,8	n.a.	n.a.	n.a.
Ciklikusan kiigazított egyenleg ⁽¹⁾ (a GDP %-ában)	SP 2009. április	- 1,7	- 1,6	- 3,1	- 3,9	- 4,0	- 4,1	- 3,7
	BIZ 2009. tavasz	- 1,8	- 1,8	- 3,2	- 3,8	n.a.	n.a.	n.a.
	SP 2007. november	- 0,9	- 0,8	- 0,4	0,1	n.a.	n.a.	n.a.
Strukturális egyenleg ⁽³⁾ (a GDP %-ában)	SP 2009. április	- 1,7	- 1,6	- 3,1	- 3,9	- 4,0	- 4,1	- 3,7
	BIZ 2009. tavasz	- 1,8	- 1,8	- 3,2	- 3,8	n.a.	n.a.	n.a.
	SP 2007. november	- 0,7	- 0,6	- 0,4	0,1	n.a.	n.a.	n.a.
Bruttó államadósság (a GDP %-ában)	SP 2009. április	59,4	62,5	68,5	73,0	75,7	77,7	78,5
	BIZ 2009. tavasz	59,4	62,5	70,4	75,2	n.a.	n.a.	n.a.
	SP 2007. november	59,9	58,4	57,0	55,4	n.a.	n.a.	n.a.

Megjegyzések:

⁽¹⁾ Kibocsátási rések és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programokból, ahogy a Bizottság szolgálatai a programokban szereplő információk alapján újrászámították.

⁽²⁾ A 2007–2010-es időszakra vonatkozóan 1,8 %-os, 1,7 %-os, 1,3 %-os és 1,3 %-os becsült potenciális növekedés alapján.

⁽³⁾ Ciklikusan kiigazított egyenleg, az egyszeri és más átmeneti intézkedések nélkül. A legutóbbi programban és a Bizottság szolgálatának 2009. tavaszi előrejelzésében nincsenek egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések.

Forrás:

Stabilitási program (SP); a Bizottság szolgálatának 2009. tavaszi előrejelzése (BIZ); a Bizottság szolgálatának számításai.